

tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvor jeg haaber, at det vil faa en grundig og velvillig Behandling.

Christian Rasmussen: Da jeg i alt væsentligt er enig i de Betragtninger, der blev gjort gældende af den foregaaende ærede Taler (Markvorsen), skal jeg ikke spilde Tiden med Gentagelse af, hvad han udtalte. Det forekommer mig, ligesom det forekom ham, at man paa visse Punkter er, maa jeg sige, gaaet lidt glubsk til Værks. Der er for det første foretaget virkelige Lønnedsættelser, som maaske nok kan forsvares under Henvisning til bestaaende Love, men som, henset til den Prisstigning, der er foregaaet paa Livsfornødenheder, siden denne Lønningslov blev givet, vil komme til at betyde meget mer end den Sum, hvormed Lønningerne talmæssigt nedsættes. Dernæst er derpaa andre Lønsatser foretaget Reduktioner, der ikke vil faa nogen praktisk Betydning, fordi man, som den ærede sidste Taler sagde, derefter giver de paagældende Tjenestemænd et maskeret Løntillæg. Jeg tror, at dette er en højst uheldig Maade at give Lønninger paa, og Lønningsudvalget har da ogsaa hidtil bestræbt sig for overalt at komme bort derfra. Dette, tror jeg, er rigtigt. Lad os faa at vide, hvilket Beløb Tjenestemændene faktisk oppebærer, og lad det staa som deres Lønning, saa ved vi, hvor vi er henne. Jeg giver den sidste ærede Taler Ret i, at hvis vi gaar den her foreslaaede Vej, er det ikke godt at vide, hvor vi vil ende.

I øvrigt mener jeg, at den videre Behandling af Lovforslaget bedst vil kunne naa til en god Løsning i et Udvalg, og da jeg antager, at et saadant vil blive nedsat, skal jeg ikke gaa videre ind paa Enkeltheder, men blot anbefale det kommende Udvalg at tage velvilligt paa Lovforslaget og forbedre det, hvor Udvalget maatte mene, at det vil være rigtigt at forbedre det. Jeg er nemlig enig med den sidste ærede Taler i, at man ikke fuldt ud kan ligestille disse Stillinger med af Navn tilsvarende Stillinger i de 4 Etater. Hertil skal jeg indskrænke mig paa nærværende Tidspunkt.

Ivar Berendsen: Ifald den højtærede Kultusminister har været ængstelig ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, fordi han mente, at han havde været for velvillig overfor de tre Institutioner, hvis Løn-

ningslov dether gælder at reformere, er han forhaabentlig i Dag blevet beroliget. Det er sjældent, at jeg, naar jeg har faaet Ordet som tredje Taler ved Behandlingen af en Lønningslov, har haft den Fornøjelse at kunne begynde med at fremhæve, at de to foregaaende Talere har erklæret, at Ministeren har været for glubsk med Nedsættelser.

Jeg maa maaske gøre de to tidligere Talere opmærksomme paa, at saa vidt jeg forstaaer det, har de misforstaaet Kultusministerens Ord ved Forelæggelsen af dette Lovforslag. Da han sagde, at han havde forsøgt at holde Lønningerne — dog med en ringe Reduktion — saa nær i Overensstemmelse med de 3 Etaters Lønningslove som vel muligt, saa mente han virkelig de 3 Etater og ikke de 4. Han mente Tjenestemændene ved Arkiverne, Museerne og Bibliotekerne og ikke Tjenestemændene ved Telegraf-, Told-Post- og Statsbanevæsenet. Dette kan man se netop af den Lønningsklasse, som begge de foregaaende Talere fremhævede som Bevis for Uoverensstemmelse, nemlig anden Lønningsklasse, der begynder med 1,800 Kr. og slutter med 3,400 Kr., en Skala, der er ganske ubekendt indenfor de 4 store Etater, men som netop saa vidt muligt svarer til Forholdene i de 3 nævnte Institutioner, som jeg vil kalde de akademisk-videnskabelige.

I al Almindelighed vil jeg gerne sige, at det karakteristiske for dette Lovforslag er, at det under een Lov sammenfatter tre Institutioners Tjenestemænd, som i Henseende til Uddannelse og Arbejdsart er ensartede, men som tidligere dels har været uden Lønningslov, altsaa er blevet lønnet paa Finansloven, dels har været normerede med Lønninger, der ikke svarede til det almindelige Lønningssystem, og dels ikke har været ensartet lønede. Dette Lovforslag tilsigter altsaa at bringe de paagældende Tjenestemænd ind under en Lønningslov med Lønninger, normerede efter bestemte Skalaer, ensartede med det øvrige Lønningskompleks og med ensartede Stillinger under ensartede Vilkaar. Der vil ikke være noget Medlem af dette Ting, som betvivler, at denne Tendens modtager jeg med Glæde. Jeg vil gerne gaa et Skridt videre. Den Del af Ansvaret for, at derved muligvis enkelte af de højeste Lønninger beskæres, fordi de ikke er i Harmoni med det øvrige Lønningssystem — dog selvfølgelig saaledes, at ingen enkelt Person derved mister nogen eneste Krone eller Øre — som maatte paa-